

Sant Josep, home "just"

Avui l'Església Catòlica, exulta goig i alegria, està de gran festa: celebra la diada de Sant Josep. Aquesta diada és un dels raigs de llum i alegria, de mística agradable esperança que s'ens ofrena als creients en aquests dies tristos i de penitència, com són els de Quaresma. Avui és la festa de Sant Josep.

Sant Josep fou "un home just". L'Evangeli tan eixut de paraules sempre, d'una concisió tan magnífica, és encara més sobri en tractar-se de Sant Josep. A l'entorn d'ell ens hi trobem sempre amb el silenci. A ell que li parlen Jesús i Maria i els àngels, ell no ens parla. I a ell l'Evangeli, solament li diu "home just".

Quina magnificència no té aquest silenci! La Sagrada Escriptura és tan fecunda que sempre sembla jove, i com menys coses diu, més ens deixa endevinar. Sant Josep sumergit en el silenci, inspira silenci, i aquest silenci és precisament la seva millor lloança. Vegeu sinó. Quan un home vol expressar quelcom íntimament sentit i d'una bellesa immensa, i de grandiosa magnificència, cerca adeleradament les paraules una a una, i s'esforça en trobar aquella paraula, precisament aquella o aquell conjunt de paraules que expressin abastament tot el que la seva ànima fretura en manifestar. I per més que cerca no pot, i es troba impotent, i aleshores és el moment sublim, aleshores l'home calla, i del fons del fons de la seva ànima brolla exultant el silenci, i aquest silenci, és la frase més sublim i eloqüent que mai hom pugui trobar.

A l'entorn de Sant Josep hi ha silenci. Sant Josep inspira silenci. Prenem-lo nosaltres per Patró.

El Sant Pare Lleó XIII el nomenà Patró de l'Església Universal. Ell ho és també de les llars cristianes, com a cap que fou de la Sagrada Família. Ell, doncs, que ens serveixi de model i guia, i avui, demanem que intercedeixi per nosaltres a Déu Nostre Senyor i tinguem-ho per ben segur que les gràcies que rebrem seran abundosíssimes.

J. CUSIDÓ I PINOL.

PIUS XI I LA PREMSA

Reproduïm del nostre confrare "El Matí" l'interessantíssim article de Mons. Luigi Civardi que publica amb el títol que encapçala aquestes ratlles:

A Pius XI, en els seus discursos i converses privades, li plau de definir-se sovint com a "vell bibliotecari". Certament que ell no ha perdut la seva noble passió pels llibres. Continua essent un gran amador i lector de llibres, tot i la "sollicitudo omnium ecclesiarum".

Per tant, no és de meravellar-se que sigui un fervent i convençut propugnador de la "bona premsa".

Però quan nosaltres diem "bona premsa" no ens referim solament als llibres, sinó als periòdics i diaris. Avui dia, la paraula "premsa", segons l'accepció comuna, també s'aplica a la premsa periòdica.

Ara bé: Pius XI és un perfecte coneixedor de la potència i de la importància de la premsa periòdica. I això ja abans de pujar al tron de Sant Pere.

LA PREMSA CATOLICA, "ALTA-VEU DE L'ESGLÉSIA"

Ell fou, quan era prefecte de la Biblioteca Ambrosiana, de Milà, qui, amb tres excel·lents sacerdots milanesos, fundà la "Rivista di Lettere", que encara avui continua la seva missió.

Collaborà en moltes revistes. Mai no fou periodista. Però en converses privades ha dit sempre que se sentia estimulat a la noble missió del periodisme, especialment per a la defensa de la veritat religiosa. I nosaltres podem afegir que hi hauria portat les millors iniciatives.

El fet és que d'ençà que és Papa, ha donat moltes proves de la seva estima i predilecció per a la premsa periòdica i especialment per a la quotidiana.

Aquesta predilecció l'ha manifestada en moltes circumstàncies i de moltes maneres.

El 28 de gener del 1923 — prop d'un any després de la seva elecció — l'August Pontifex escriví l'enciclica "Rerum Omnium", en la qual proclama Sant Francesc de Sales patró dels periodistes i escriptors catòlics, i declara la potència de la premsa i l'obligació que tenen els catòlics de sostenir-la.

Repetidament rep molts grups de periodistes catòlics i els dirigeix memorables discursos, en els quals concedeix a la premsa els majors honors. El juny del 1933, parlant als periodistes catòlics vinguts de totes les nacions a Roma per al Jubileu de la Redempció, Pius XI proclama la premsa catòlica com "l'altaveu i el portantveu del Papa i de l'Església". Frase plàstica, rica del més alt significat!

Durant el seu Pontificat, pot dir-se que cap iniciativa de premsa no ha romàs sense mereixer una paraula seva d'encoratjament, sense la seva benedicció.

EL MES BELL HOMENATGE RETUT A LA MISSIO DE LPERIODISME

Però hi ha dos fets recents que mereixen una menció especial.

En ocasió de la visita del ministre d'Afers Estrangers de França, M. Laval, a Roma, el Papa rebé en audiència tots els periodistes francesos que vingueren en aquella circumstància. Els féu acostar un a un; els donà a tots a besar la seva mà, i després els pronuncià un importantíssim discurs sobre la missió de la premsa. En primer lloc posà de relleu la potència de la premsa, potència—digué—que potser és la major de què disposem en els nostres dies.

Algú ha dit—afegí el Papa—que aquesta potència és l'opinió. És un error manifest. La gran potència és la premsa, perquè "la premsa forma l'opinió, la interpreta, la difon la repeteix a tot el món". Per tant, n'és la causa, i la causa sempre és més forta que els propis efectes.

I d'aquesta premissa el Papa traigué les lògiques conclusions pràctiques, aquelles conclusions que ell, com a Pastor universal, té al cor. En efecte, observà que "una gran potència equival a una formidable responsabilitat, a un greu deure". I aquesta responsabilitat dels periodistes, veritables "senyors de la paraula", el Papa sabé posar-la de manifest amb paraules justes.

La satisfacció que aquest discurs produí als periodistes fou immensa.

L'enviat especial de "Le Journal" de París, comentant aquesta memorable audiència pontificia, escrivia: "Hem obtingut de la boca més Augusta l'homenatge més bell que mai s'hagi dirigit a la missió del periodisme".

Nota de la Cambra de Comerç

Acudint a la convocatòria del senyor president ahir es reuniren a la Cambra de Comerç representacions de la Cambra de la Propietat, Cambra Agrícola, Col·legi d'Agents de Duanes, Junta local de Banca, Centre industrial Lliga de Droguers i Federació Patronal per a tractar respecte a la forma de col·laborar a les iniciatives de l'Alcaldia per a remeiar l'atur forçós.

Va acordar-se que cada una de les esmentades entitats cuidi de passar entre els seus associats unes llistes de subscripció voluntària per a contribuir durant tres mesos amb l'1 per 100 de l'import de llurs contribucions anuals, essent les quotes mínimes de 2 pessetes al mes, a fi de recaptar una quantitat de relativa importància per a iniciar alguna de les obres que l'Ajuntament té en projecte, quina administració aniria a càrrec d'una Junta autònoma que es crearia segons oferiment del senyor alcalde-gestor.

Conferència-concert a l'Ateneu

Tal com anunciarem en la nostra edició del diumenge, demà, dimecres, a les set del vespre, tindrà lloc a la sala d'actes de l'Ateneu la conferència i execució de "Música folklòrica" a càrrec del musicòleg iugoslau Samuel Lazar.

La personalitat d'aquest conferenciant és una garantia de l'interès que tindrà aquest acte. El senyor Lazar, que porta recorregudes les principals poblacions d'Europa, ha pogut recollir arreu l'admiració dels públics davant dels quals ha dissertat.

Darrerament la seva estada per terres d'Espanya, segons testimoni de la premsa asturiana, gallega i andalusa, ha estat una digna confirmació del seu prestigi.

La formació intel·lectual i la sensibilitat artística del senyor Lazar el situen en condicions immillorables per a tractar un tema com l'es col·lit de "Música folklòrica" que reuneix alhora un interès i un encís extraordinari.

L'Ateneu ens prega de recordar que l'entrada serà reservada, com de costum, als socis i senyores.

Se habla mucho de acción social católica, pero son contados los que saben que el primer deber de todos es propagar y proteger el diario católico

COMENTARI

Alliçonaments de la Historia

En aquests darrers dies s'han succeït en el món dos importants moviments revolucionaris. El primer a Cuba: ha estat reprimit i dominat immediatament pel coronel Batista, i en la lluita han caigut gran nombre d'obriers que es declararen en revolta. El segon a Grècia: Venizelos, gran estadista per cert, veient que no podia influir com volia en els destins del poble no tinguent en compte cap altre patriotisme que el "venizelist", s'aixecà en contra del Govern, ajudat per forces de l'Exèrcit i l'Armada, i comptant fins i tot, amb grans masses d'opinió. El resultat és: els capitosts revolucionaris fugits en bona salut, ruïna material i moral pel poble grec, una quarantena de morts i més de 500 ferits.

Això ens dona ben palpablement dues lliçons: la primera, que és impossible que qualsevulla moviment de violència pugui amb el Govern; la segona, que la revolta la fan els capitosts per a treure'n ells, i únicament ells, el profit que ambicionen. Ells no es posen al costat del poble per a redimir-lo, ni per a donar-li millorament de cap mena; ells estan prop del poble mentre la revolució subsisteix i acaronen esperances de què triomfi; però un cop la victòria resta descartada, no tenen prou temps per a fugir-ne del poble, per a salvar-se de tot i per tot, deixant a qui, en l'abim que ells mateixos l'hi han conduït. I el poble haurà derramat la sang, ell haurà lluitat, i ell sofrirà les conseqüències. Els capitosts o bé seran fora o bé condemnaran el mateix moviment que ells han preparat, allegant qualsevulla pretexte. "La Historia es repeteix".

CARLES VILA

NOTICIAARIO BREVE

Las autoridades soviéticas saludaron al grupo de marxistas españoles que se han refugiado en Rusia.

—Maximino Gorki, presidente de la Asociación rusa "Sin Dios", ha declarado que en adelante se propone tomar parte activa en la lucha contra la Religión y la Fe.

—El Gobierno alemán decreta el servicio militar obligatorio al serle concedida la igualdad de derechos.

—La empresa de "Avance", el diario socialista de Oviedo pide un millón de indemnización. Se ignora no obstante la indemnización que ofrece a las víctimas que causó.

—Los socialistas cobran las dietas.

—Los sindicatos libres se proponen actuar en Cataluña.

—Romanones no concibe que Es-

paña no se interese por la política internacional.

—Ha fallecido otra víctima de los sucesos revolucionarios de Asturias.

—Una comisión de obreros españoles que trabajan en el Mediodía francés se queja de las constantes infracciones de que son objeto los tratados de reciprocidad.

—En medio de un entusiasmo indescriptible, el ministro de Agricultura pronuncia un importante discurso en Salamanca.

—Al enfrentarse la fuerza a unas na y en Málaga, se producen choques de atracadores en Barceloques que arrojan un balance de un muerto, tres heridos graves y tres leves. El ministro de la Gobernación elogia el valor de los agentes y la oportunidad de sus intervenciones.

TAPICES

Camino aldeano

Camino campesino, camino siempre oculto y peregrino que el lino ha perfumado con su [flor].

por ese buen camino, por el camino de la flor del nio, salía a pasear nuestro Señor.

Como es niño y los pasos no sabía sale con El también Santa María y el Señor San José, ¡qué dulce compañía!, el agua del regato se reía cuando a la orilla pasear los ve.

Y un amoroso bando de aves de dulce pieo y vuelo blanco que van cantando atrás,

al sen de la canción que van cantando cubren al Niño y a sus padres cuando levanta vuelo el buho Satanás.

San José está caduco, está ya [anciano].

En la recia labor le ha encallecido la temblona mano y tiene su cabello largo y cano

empapado en sudor, ¡Milagro encantador! Cae el sudor por el sendero aldeano y cada gota se convierte en flor.

Flor de almendro, de mirto y de [clavel...]

Y como al dar su fin a la tarea salen todas las tardes de la aldea por el camino aquel, la senda antigua solitaria y fea, per humilde, por fiel, se ha convertido en el mejor vergel de toda Galilea.

San José en el camino se ha [cansado];

al cobijo benigno de un pinar se sienta junto al vado; las aves que les vieron se han pa-[rado]

y empiezan a cantar: "Ya se va el sol camino de la mar". San José se entristece junto al vado porque no puede andar ya sin ca-[yado], porque no puede andar.

—¡Me canso, esposa mía!— ¡Oh milagro de amor! El Niño oía el gemido de su padre y Señor, y el Niño sonreía... ¡Oh milagro de amor! El sol lamía de oro en su agonía.

Los cristales del cauce cantador.
¡Oh piedad de Jesús, José y María!
el báculo senil reverdecía.
Atentas al prodigio vespertino
avizeran las aves. Bajo el pino
se oye la voz del Niño en el camino
—campanita de plata y de cristal—
ya no tendrá su andar lento y can-
[sino
el Santo anciano. Se alivió su mal
en el camino humilde y campesino,
en el camino de la flor del limo,
¡oh prodigio divino!
floreció su cayado patriarcal.

GENARO XAVIER VALLEJOS

Radio Tarragona

PROGRAMA PER AVUI

Emissió de sobretaula

- A la 1: Senyals horaris pel carrilló.
- A la 1'05: "Les noies de Figueres" (sardana).
- A la 1'10: "Gigantes y cabezudos" (fragmentos).
- A la 1'20: Fragmentos de la película "Río Rita".
- A la 1'30: "En la Alhambra" (serenata).
- A la 1'40: "Lo Dogaresa" i "El niño judío" (fragmentos).
- A la 1'50: "La picarona" (fragmentos).
- A les 2: Retransmissió des de Barcelona de noves de darrera hora.
- A les 2'10: Música variada.
- A les 3: Fi de l'emissió.
- Emissió de la tarda
- A les 4'30: Senyals horaris pel carrilló.
- A les 4'35: Retransmissió des de l'església del Sagrat Cor de Barcelona de la conferència a càrrec del P. Laburu.
- A les 6'30: Fi de l'emissió.
- Emissió nocturna
- A les 8: Senyals horaris pel carrilló.
- A les 8'05: "La fons d'en Capdevila" (sardana).
- A les 8'10: Notes de Borsa, marítimas i de turisme.
- A les 8'30: Servei especial d'informació.
- A les 9: Servei meteorològic des de la Universitat de Catalunya.
- A les 10: Noves de darrera hora.
- A les 10'10: Ràdio Teatre: Audició de "L'auca del senyor Esteve" obra en tres actes de Santiago Rusiñol.
- A les 12: Fi de l'emissió.

Atenció

Es traspasa establiment amb molt bona clientela i de molt revindre, per no poder-lo atendre.
Raó: en aquesta Administració.

Clínica Dental Dr. Algueró

METGE - DENTISTA

Secció d'Ortodoncia

(Correcció de malposició de Dents), a càrrec de l'Especialista

D. Costa del Río

Ex-Intern de l'Escola Dental de París, Berlín i Viena.

Consulta: de 9 a 12 i de 3 a 7

DISSABTE: de 8 a 11

HORES CONVINGUDES

Rbla. 14 d'Abril, 24, pral.

Telef. 1515

MADRID

La frescura de los socialistas

Todos los días dan una muestra los socialistas de su cinismo y de su osadía. El señor Prieto, maestro en huir y esconderse, desde la Costa Azul se solidariza con el señor Azaña. Lo gallardo hubiera sido presentarse a las autoridades, no desde el extranjero hacerse responsable cuando sabe que nada podrá ocurrirle.

Y también estaría bien que el señor Prieto se solidarizara con sus amigos, con los socialistas que están en las cárceles pagando culpas que acaso debieran recaer sobre el opulento socialista. Pero ya hasta entre los mismos socialistas la conducta del negociante bilbaino es duramente concurada; unos, de los suyos, le llaman cobarde; otros, vividor; no faltan los que creen que él se dedica a explotar las revoluciones, bien jugando en bolsa o proporcionando situaciones propicias para que otros millonarios amigos suyos hagan jugadas de importancia.

¿Qué puede haber de común entre Prieto y un obrero auténtico? La religión no, ya que los revolucionarios blasonan llamándose ateos. Tampoco les une el deseo de mejorar a la clase humilde, puesto que don Indalecio ha gobernado y sólo se cuidó de banquetearse, vestirse de etiqueta, viajar en plan de multimillonario y dar suelta a proyectos tan descabellados como el de los enlaces ferroviarios.

La fersura de los socialistas no tiene límites. Los discípulos siguen al pie de la letra las enseñanzas del financiero don Indalecio. Aho-

ra sale le editora del diario "Avance", periódico que hizo la revolución, pidiendo cerca de un millón de pesetas en calidad de indemnización. De manera que los que hicieron la revolución, encima solicitan socorros per perjuicios sufridos a consecuencia de su loca aventura.

Dentro de poco vamos a ver como los socialistas piden que el Estado vuelva a subvencionarles para que de nuevo puedan preparar otro movimiento. Todo se puede esperar del socialismo español, todo menos que se interese por los trabajadores y por España.

Pero los que no somos socialistas y tenemos la convicción de que el socialismo se alia con todos los enemigos de nuestro país para explotarle y hundirle en la ruina debemos de procurar que el socialismo, si no es declarado fuera de la Ley por los gobiernos, no se extienda, no progresa, no tenga a las masas trabajadoras engañadas y envilecidas.

Dónde hay un socialista hay un enemigo de España, y los enemigos de España deben ser tratados como tales.

Cada ciudadano que pueda, y son muchos los que pueden y no lo hacen, debe hacer lo posible para que el socialismo desaparezca, sino desaparece, desaparecerá España destrozada por esa cosa criminal que se llama marxismo.

La guerra al marxismo es lo que se impone, por patriotismo es preciso hacer que desaparezca de nuestro país esa plaga de vidvidores que explotan a los trabajadores miserablemente.

España reclama que cada español ponga de su parte lo que pueda para librarla de tanta cosa infecta como pretende sumirla en la miseria y el caos.

EMIGDIO MOLINA

SARDANES

FINAL DE LA COMPETICION SARDANISTA

Convocat per la "Lliga Sardanista de Catalunya" per a classificar la millor anella de dansaires de Catalunya en el primer concurs competició que es celebrarà a Barcelona el dia 7 d'abril a les quatre de la tarda.

Corresponent a la colla d'aquest Foment per ésser guanyadora en la competició comarcal representar als dansaires de les nostres comarques, ens plau assabentar als socis i famílies que vulguin acompanyar-nos a la competició, que el Foment organitza un autocar per al viatge. Com sigui que el nombre de seients és reduït es prega als que s'hi vulguin inscriure que facin cam més aviat millor la inscripció, la qual quedarà tancada el dia 7 d'abril a les deu de la nit.

Per a detalls a l'estatge del Foment, Ateneu de Tarragona, tots els dies de set a nou de la tarda.

Otra consecuencia dolorosa de la revolución de Asturias

HA FALLECIDO EN MADRID UN NIÑO DE CUATRO AÑOS, HIJO DE UNA MODESTA FAMILIA DE LOS BARRIOS BAJOS

Madrid. —Un coletazo de dolor de la revolución de Asturias. Un coletazo de dolor, que quizá no sea el último, no destrozado la alegría de un hogar modesto de los típicos barrios bajos de Madrid.

En la calle de la Paloma, 25, vive el matrimonio Andrés Grande, de 33 años, mecánico de unos importantes talleres, y Esther Pintado. Tenía el matrimonio dos hijos: Demetrio, de 4 años, y Tití, de 2.

Durante el verano, el pequeño Demetrio estuvo enfermo y, para que se repusiera, sus padres le enviaron a Oviedo a casa de un tío de madre, que es conserje del Laboratorio municipal de aquella población, y que se llama Licerio Sicares. Surge la revolución de octubre y, durante la madrugada del día 6, las tropas intentan tomar una fábrica de armas en poder de los revolucionarios, situada frente al edificio del Laboratorio; una bala penetra por la ventana de la habitación, hiriendo gravísimamente a Demetrio.

Su padre, al tener noticia de los sucesos, pone varios telegramas a los que no obtiene respuesta, por estar cortadas las comunicaciones. Pero por un amigo telegrafista con sigue averiguar que su hijo está herido. Inmediatamente que las circunstancias lo permiten, marcha a Oviedo. Sus parientes no han podido seguir en el edificio del Laboratorio, donde el tiroteo ha sido constante, y se han trasladado al domicilio de un guardia amigo, que estuvo en poder de los revolucionarios. Una hija de Licerio ha muerto el día 13, cuando salía a comprar pan, a consecuencia de la explosión de una bomba. Andrés Grande recoge a su hijo y, después de obtener autorización de los médicos del Hospital Principe de Asturias, se lo trae a Madrid. Aquella misma noche lo lleva al Equipo quirúrgico. Al día siguiente le ha-

cen al pequeño la trepanación. Aunque la bala no le ha penetrado en la cabeza, le ha hundido el cráneo y su estado es desesperado. No obstante se inicia una mejoría y los médicos llegan a confiar que sea posible salvar al pequeño. Este, durante los seis meses que permanece en el Equipo Quirúrgico, recibe su mayor alegría cuando le ven sus padres y su hermana pequeña. —¡Qué venga Tití, que quiero verla!, decía todavía hace dos días. Poco después perdía el conocimiento y por la noche fallecía a consecuencia de haberse declarado la meningitis.

El cadáver ha sido trasladado al Depósito judicial y hoy se celebrará en entierro.

NUVIS

Estalviareu temps
Obtindreu economia
i excel·lents serveis
utilitzant els de
VIATGES & TURISME
ESPLAI
BARCELONA.
Fontanella, 12

Suscursal a TARRAGONA: Administració de
LA CRUZ
Rbla. S. Joan, 46, baixos

Antonio Segú

CORRIDOR DE
FINCAS
MENDEZ NUNEZ, 21, baixos
TARRAGONA

Telefonos { Despacho 1195
Particular, 1194

Foc, robatori i atracament

NOVA MODALITAT D'ASSEGURANÇA COMBINADA AMB UNA SOLA POLIÇA

Amb 9'40 Ptes. A l'ANY POT ASSEGURAR-SE:

4.000 ptes. de mobles, miralls, cristalleria, rellotges, objectes de plana, robes, llibres, provisions de casa, efectes de cuina, etc., etc.

400 ptes. de joies.

40 ptes. en metàl·lic, bitllets de Banc o valors.

INCLUITS ELS IMPOSTOS

Amb 19'95 Ptes. a l'any:

10.000 ptes. de mobles, miralls, plata, etc., etc.

1.000 ptes. en joies.

100 ptes. en metàl·lic, bitllets de Banc o valors.

INCLUITS ELS IMPOSTOS

Amb 59'05 Pts.

25.000 ptes. en mobles, miralls, objecte de plata, etc., etc.

4.500 ptes. en joies.

250 ptes. en metàl·lic, bitllets de Banc o valors.

INCLUITS ELS IMPOSTOS

ASSEGURANÇA MODERNA QUE OFEREIX

LA PREVISION NACIONAL
(filial de LA CATALANA)

Comissionat principal a la Prov. de Tarragona

S. VALLVÉ - S. Miquel, 21

CINE METROPOL

APARELL de CINEMA SONOR

Avui dia 19, diada de SANT JOSEP, a les 5 de la TARDA

Dues formidables produccions d'èxit assegurat

La pel·licula cavallista

Alias Terremoto

interpretada per KEN MAYNARD

Trucos suizos

Dibuixos

Varietats sonores

L'interessantíssima opereta de la Ufilms

Dos corazones y un latido

per Lillian Harvey i Henry Garat

Malgrat l'esforç considerable que representa la instal·lació de l'equip sonor, regiran els PREUS següents:

Butaques	1'25 ptas.	Generals	0'60 "
Llotges	9'00 "	Mitja entrada	0'50 "
Circulars	0'80 "		

DEPORTIVAS

Futbol

EL GIMNASTIC, EN UN PARTIT EXCELLENT VA VENCER AL GRACIA ESPORT CLUB, PER 2 A 0

Comentari

L'equip gracienc va haver de sucumbir diumenge proppassat enfront d'un Gimnàstic, ple tòric d'entusiasme i encerts.

No existí pas l'"onze" tarragoní que tan migrada actuació havia fornit el diumenge anterior, amb la gairebé única excepció del porter.

El cercle que abans d'ahir defensava els colors vermells fou tot un altre.

Entusiasme a dojo, acoblement en les seves línies, i més que res aquell desig general de vencer, féu que l'espectador sortís del camp de joc, finalitzada la partida, encisat del futbol presentat, i encantat de la faiso com l'equip local havia rutilat.

No estaria massa correcte esmentar jugadors que es distingiren en el matx que comentem. Tots feren ço que pogueren i saberen, i l'esforç de tots tingué a la fi com a premit, l'assoliment del fruit cobiciat.

I aquest, no és altre que els dos punts que hi havia en liti, i quals en passar favorables al Gimnàstic el situen com a "leader" únic i de consegüent capdavanter d'aquest torneig.

Sentim abans d'ahir com algun aficionat bó i comentant el que el cercle local ocupi suara el primer lloc de la classificació, allegava un però, i aquest era que havia jugat tres partits seguits a casa.

Veritat és, indubtable, però diu l'adagi i amb ell hi creiem molt, qui "pega primer, pega dos cops".

I d'ací que nosaltres, siguem quel com optimistes, amb vistes als partits de la segona volta, la majoria dels quals deura jugar-los el Gimnàstic en camp forà.

I quina diferència, la del joc ofrenat abans d'ahir pel Gimnàstic, a n'aquell realitzat set dies abans!

Molta de la gernació que omplena quasi tota la grada de sol i que es trobava escampada pels gols de dalt i de baix, i per la tribuna, desitjava gaudir novament del joc meravellós exhibit pel porter Senzano el diumenge anterior.

I fonamentadament, creient que el Gràcia, —cercle empatat amb el Gimnàstic aleshores, al cap de la classificació—, l'obligaria a emprar-se ben a fons.

Però —paradoxa!—, Senzano entrà abans d'ahir en joc ben poques vegades, tot i que cada una d'elles fou un prodigi de seguretat, valentia, i tècnica futbolística.

Abans d'ahir —repetim—, la gent sortí en absolut satisfeta del camp del Gimnàstic. L'onze tarragoní es desenvolupà amb entusiasme gran i tremp d'equip ja curtí en les luites futbolístiques.

I vencé a la fi. Per un 2 a 0 que mereixia com a mínim haver esdevingut un clar 4 a 0. Però vencé a la fi.

Tenint en compte la qualitat de l'adversari, els seus adeptes no les tenien totes abans del matx; prou s'esforçaven en palesar-se optimistes, però aviat es notava que el dubte flotava en l'ambient, sabent com es sabia qui seria el contrincant.

Vist el caire que prenia la partida a mitja segona part, un somriure de satisfacció aparegué aviat en el rostre dels "istas" gimnàstics, i aleshores la confiança en l'equip fou tal, que àdhuc permetia que l'aficionat seguís l'encontre ja amb un pla de superioritat, que evidentment existia.

Gols

Se'n marcaren dos a favor del bàndol tarragoní. Ambdós a la segona part del matx.

Vingué el primer, quan feia un

quart que s'havia reprès el joc. Un sobregol d'en Sabater, el desvià Perona amb la testa a Sasia, i quan aquest preparava el xut, el propi Perona se li avençà afusellant per alt, lliscant la bala per la xarxa.

Vint minuts més tard, una avençada d'en Barberà produí gran perill enfront el marc del Gràcia. La pilota creuà a l'esquerra, passant Perona a Vall i aquest avençà un metre, xutant aleshores fortament a gol i sense que el meta del Gràcia que havia iniciat una sortida res hi pogués fer per evitar que la bimba entrés al seu marc.

Semi-gols

En el primer temps, particularment el Gimnàstic estigué a punt de marcar alguns gols.

Recordem una gran jugada de Barberà, en la que rebé un precís passí llarg de López, s'internà, driblà a Clotet, i xutà fort d'esquerra. La pilota s'estabellà potentment al pal, —quan hom creia el gol com imminent— i retornà al camp de joc sense altra conseqüència.

En Sasia també tingué una oportunitat que ni pintada. Solet enfront el marc gracienc, es preparà inclús el xut, però aquest un cop disparat sortí fallat per alt.

I altre cop el petit extrem dret local, després d'uns driblings vistosos a l'ensems que efectius s'apropà a Font, adreçant-li un fort tret que anà a kick arran de pal, quan el marcador ja tremolava.

El Gràcia pel seu cantó per bé que no presionà massa, donà més d'un ensurt. Menys mal que els locals tenien a la porta a en Senzano, que pel que es veu ço de les llençades i l'arriscament del físic poc li deu importar.

Deu estar assegurat aquest xicot! Li anotarem un blocatge agnollat a un tret d'en Civit, i unes estirades als peus de Carles i d'en Barraxina, que per lo oportunes i valentes, li valgueren xardoroses ovacions.

Amb tot, remarquem un cop més l'avantatge del Gimnàstic fou ma-

nifesta. Molt més domini en el joc i moltes més ocasions de marcatge.

Un 4 a 0 com abans hem dit en favor dels locals, potser no reflecteix encara exactament com la partida es desenvolupà.

Equips

Heus aci els noms:

Gràcia E. C.: Font, Clotet, Roca, Iniguez, Martínez, Gallego, Lloret, Bou, Carles, Barraxina i Civit.

Gimnàstic: Senzano, Bordas, Recasens, Martorell, Guillemat, Sabater, Barberà, López, Sasia, Vall i Perona.

Del bàndol forà, Clotet i Martínez, permutaren el lloc en el segon temps.

Individualitats

El Gràcia agradà força. Bon porter, ferma la defensa, amb excés de paveria i brutícia per part del seu defensa esquerra, nomenat Roca.

La mitja encertada, més les ales que el centre, on Martínez, xicot de molta pinta però poc rendiment, no ens convencé. Ni tampoc quan jugà de defensa, i a l'atac; l'ala esquerra Barraxina-Civit, junt amb l'extrem dret ho feren prou bé.

D'ells predomina el joc ras a base de passis curts, escola del seu actual trainer, en Pellicé, el que fou famós extrem dret del "Europa", i a l'ensems, dit sigui de pas, el que fora del camp de joc motivà el postergament del nostre Paco Casas, com a estel fulminant del món futbolístic d'aquells temps a Barcelona.

Hem dit ja quelcom d'en Senzano. Sols resta dir que s'ha fet el públic ja seu, i n'cal dir que també a la quitxalla. Aquesta, a les acabances del matx ja li féu un petit homenatge!

La defensa bregà de bó i valent ben acoplats, però avençant algun cop en Recasens un xic massa cap al centre del terreny. Amb tot aquest jugà més que Bordas, sense que volguem dir que el darrer esmentat no complís, puix que en general, tingué una bona tarda.

A la primera part d'abans d'ahir, tots els jugadors de l'atac gimnàstic estigueren continuament en joc; a cap li sobrà temps balder per a avorrir-se sense tocar "bim-

ba". El seu mig centre Guillemat ben ajudat pels ales Martorell i Sabater, actuà com una màquina quals rodes d'engranatge, ben ajustades, complien la seva missió. La passada no era sempre lo precisa que s'hauria desitjat, però... lo perfecte no existeix pas.

A la segona part, Guillemat esgotat per l'esforç rendit abans fluixejà alguna estona, i en general els ales el superaren.

Però, la mobilitat de la línia l'entusiasme emprat, i més que res la rapidesa amb que es desenvoluparen, féu que dominessin la situació.

A l'atac, un cop més fou l'ala dreta Barberà-López, lo millor fent avenços, lligant jugades, produint perills al marc contrari. Mantes vegades es feren ovacionar Barberà algun cop pecà per apurar massa la jugada i pretendre marcar gol en situació impossible de lograr-ho.

Si aquell pasi tan clar i net que li féu a López quelcom rerassagat, el produís amb freqüència, potser algun goal mes es lograria.

Sasia, veritable ariet, valent i decidit, supleix amb la seva empenta la manca de control de baló.

Vall tingué un seguit d'encerts, i driblà fins la seva ombra. A féu que ho celebrem, i desitgem que la tasca que diumenge forni, tant en el mig del camp ajudant als mitjos, com enfront del marc contrari, tingui durada.

Perona per a finalitzar, fou un cop mes el "gat vell". Coses bones d'altre de mitjanes, però a la fi, un element d'experiència, que sap aprofitar-se de les ocasions de fer goals, a de donar-los mig fets, ço que en futbol es questió d'aprofitar-ho.

L'ARBITRE

Santoré es el seu cognom. Arrivà tard, i fou ovacionat ja per aquest motiu(?). A més hom té d'ell no gaire bona recordança, i, es per ço que no gaudi del favor dels graciencs—recordem per dos cops uns gems dintre l'àrea no pitades—, i ço acabà de fer-lo antipàtic a tothom.

Ho sentim per ell, que vulgues o no, es veié obligat a concedir al Gimnàstic els dos goals lograts, vàlids com una casa, i tan clars com

la llum del sol el jorn que no està núvol.

I ho deixem per avui.

***

RESULTATS DEL CAMPIONAT DE SEGONA CATEGORIA (RONDA FINAL)

Foren els següents:

Gimnàstic, 2; Gràcia, 0.
Dertusa, 0; F. C. Catalunya, 0.
Català-Vic (suspès).

Classificació

Gimnàstic	4	3	1	0	7	2	7
Gràcia	4	2	1	1	8	5	5
Vic	3	2	0	1	11	3	4
Catalunya	4	1	2	1	4	5	4
Malgrat	4	2	0	2	8	7	4
Dertusa	4	1	1	2	3	10	3
Casal E.	4	1	0	3	3	1	2
Català	3	0	1	2	4	6	1

PARTITS PER AVUI

Aprofitant la festivitat de Sant Josep, el calendari assenyala per a la tarda d'avui els següents partits:

Malgrat-Vic.
Casal-Gràcia.
Gimnàstic-Dertusa.
Catalunya-Català.

L'EQUIP DEL GIMNASTIC PER AVUI

Enfront el Dertusa, onze que per cert ens donà bastanta tasca en la ronda primera del Campionat de la segona categoria, el Gimnàstic arrengrerà el mateix onze que actuà abans d'ahir, o sigui aquest.

Senzano, Bordas, Recasens, Martorell, Guillemat, Sabater, Barberà López, Sasia, Vall i Perona.

Esperant-se d'ells una repetició del brillant encontre que forniren enfront el Gràcia E. Club.

EL TARRAGONA F. C. A AMPOSTA

Avui el Tarragona F. C. desplaça a Amposta per tal de jugar-hi amistosament, l'onze següent:

Boronat, Francès, Borràs, Carbonell, Santajuliana, Domingo, Llombart, Poldo, Ruiz, Guasch i Avia.

ALTRES PARTITS DEL PASSAT DIUMENGE

Del torneig "Copa Catalunya" que es jugà entre cercles no classificats a la segona categoria, el Tarragona F. C. perdé diumenge proppassat a Vilafranca per 3 a 1, després de fornir-hi interessant i anivellada partida.

Hi desplaçà aquest equip:

Boronat, Francès, Borràs, Carbonell, Santajuliana, Domingo, Llombart, Poldo, Ruiz, Avia i Magrinyà.

Llombart marcà el punt tarragoní.

***

El reserva del Gimnàstic, integrat per aquests elements: Mariné, Giglione, Jardí, Bellostas (després Torné), Aguayo, Salvat, Ramon, Pelegri, Cubano, Ciutat i Collado, anà al camp del Reus Deportiu, on perdé enfront un bon reserva reusenc per 3 a 0.

Matas (2) i Sans marcaren pels reusencs, que fins a l'acabar-se l'encontre no pogueren assegurar-se la victòria.

Mariné, Salvat, Pelegri i Ciutat foren els més destacats d'entre els tarragonins.

***

Finalment, es jugà aci a ciutat un matx entre el Casal i la P. Galán, en el que els primers venceren per la mínima, i gràcies a un penalt.

EL CAMPIONAT DE LLIGA

Primera divisió

Espanyol, 2; Madrid, 4.
Oviedo, 4; Barcelona, 3.
At. Madrid, 3; Arenes, 1.
Donostia, 2; Bètis, 4.
At. Bilbao, 4; Racing, 2.
Sevilla, 4; València, 2.

Segona divisió

Hèscules, 4; Sabadell, 0.
Valladolid, 0; Ossassuna, 1.
Celta, 2; Múrcia, 1.

MOTORES TRIFASICOS

"GEAL"

PRODUCTO NACIONAL DE LA

BILBAO

*Protegidos contra gotas de agua
Cojinetes de bolas*

AEG

A. E. G. IBERICA DE ELECTRICIDAD S. A.
Diputación - 250 Barcelona
Entre Rambla Cataluña y Balmes. Teléfono: 24791

